

δπως κ... με τα πρώτα κρύα του χειμώνα, κρύβο-
νται στις φωλιές τους. Εκεί κοιμούνται βαθιά ως την άνοιξη. Αυτά είπε η χε-
λώνα, φίλησε την κόρη της και κλείστηκε στο σπιτάκι της.

Α... αυτός ο κύριος χειμώνας δεν μπορεί να κάνει ό,τι θέλει! Εγώ δε θα
κοιμηθώ, σκέφτηκε θυμωμένα η Αργυρώ και άρχισε να περπατάει ανάμεσα
στα ξερά φύλλα, όταν ξαφνικά ένας αέρας φύσηξε και την έσπρωξε με τόση
δύναμη, που κόντεψε να καταρακυλήσει στο χαντάκι. Τρομαγμένη η χελωνί-
τσα μαζεύτηκε στο καβούκι της. Ύστερα, βγάζοντας προσεκτικά το κεφάλι
της, κοίταξε ψηλά στον ουρανό. Ήταν γεμάτος άσπρα πραγματάκια που
έπεφταν προς τη γη. Είχε αρχίσει να χιονίζει. Ξαφνικά «σπλας», κάτι υγρό
και παγωμένο έπεσε στο πρόσωπό της. Ήταν μια νιφάδα χιονιού!

-Καλύτερα να βιαστώ να γυρίσω στη μαμά μου, είπε φοβισμένη.

Το χιόνι έπεφτε πυκνό, όλα γύρω άσπρισαν, ακόμα και το καβούκι της εί-
χε γίνει βαρύ από το χιόνι που είχε σταθεί πάνω του.

-Αχ, δε σ' άκουσα καλή μου μανούλα, θα
παγώσω μόνη μου! κλαψούρισε η με-
τανοιωμένη χελωνίτσα και βάζοντας όλη
τη δύναμή της κατάφερε να φτάσει δίπλα
στη μαμά της. Χώθηκε στο καβούκι της.

-Καλωσόρισες βαθύ χειμωνιάτικε
ύπνε..., κατόρθωσε να μουρμουρίσει η
μικρή Αργυρώ, κλείνοντας κατάκο-
πη τα μάτια της, λίγο πριν το χιόνι
σκεπάσει όλο το δάσος.

